

Bijbelstudie Romeinen

Studiedag 8: Romeinen 9

Leek 11-02-2012

1. Samenvatting & inleiding

Lezen: Rom. 9:1-29

- v.1-5 > Paulus' zorg en verdriet over Israëls ongeloof zijn een inleiding op een uiteenzetting over de wijze waarop God roept.
- v.6 > De vleselijke afstamming van Israël is niet genoeg om bij God te horen.
- v.7-9 > Alleen wie gelooft in de belofte is een kind van God.
- v.10-13 > God kiest en roept hen die Hij kan gebruiken in Zijn plan. Dat zijn zij van wie Hij van tevoren weet dat zij Hem lief zullen hebben.
- v.14-18 > Het is God als Uitdeler van genade Die bepaalt aan wie Hij wel en geen genade geeft en onder welke voorwaarden Hij dit doet > In Romeinen > het geloof van Christus.
- v.19-21 > God bepaalt de bestemming van Israël (en de volken) naar gelang zij Hem vrezen.
- v.22 > God verdroeg het ongelovige deel van Israël om daarmee zowel Zijn toorn als macht te tonen > Geduld rechtvaardigt toorn & Gods herhaaldelijke roeping van Israël ging met tekenen en wonderen gepaard.
- v.23 > Het doel hiervan was het tonen van de rijkdom van Zijn heerlijkheid aan de voorwerpen van ontferming, zoals de toorn van God tegenover Farao resulteerde in de verlossing van Israël > Het wegbreken van de ongehoorzame tamme takken, resulteerde in het enten van de wilde takken.
- v.24 > Hier vinden wij terug wie de voorwerpen van ontferming zijn: zij die geroepen zijn (dat is zij die God liefhebben) uit Joden en heidenen. Waartoe dan Paulus en ook de ontvangers van de Romeinenbrief behoren ("namelijk ons").
- v.25-29 > De Schriftverwijzingen hebben betrekking op één en dezelfde gebeurtenis: Israëls verlossing door de HERE van Sanherib.
- v.25-26 > De roeping van de volken wordt richting Israël verdedigd met een confronterende vergelijking: Zoals er hoop is voor de verworpen 10 stammen (en de rest van Israël), zo is deze hoop er nu voor gelovigen uit de volken.
- v.27-29 > De gedeeltelijke verwerping van Israël wordt verdedigd met twee voorbeelden uit Jesaja.

2. Romeinen 9:27-29

Romeinen 9:27-28

- Het gaat in deze verzen om de gedeeltelijke verwerping van Israël > vgl. met vers 6.
- Paulus gaat hier met de positieve Schriftverwijzing van vers 26 in negatieve zin verder vanuit Jesaja (LXX) > **Lezen:** Hos. 1:10 (HSV 1415).
- Hos. 1:10 ziet letterlijk op de verre toekomst (Messiaanse Rijk) > **Lezen:** 1 Kon. 4:20 (HSV 489). Rom. 9:27-28 ziet op de nabijere toekomst (de afval).
- Geestelijk toegepast: Waar er hoopvolle woorden gesproken worden voor met name de volken, daar volgt oordeel voor Israël vanwege hun ongeloof.
- Paulus haalt hier Jes. 10:22 aan. Jesaja trad ongeveer in dezelfde tijd als Hosea op, maar predikte vooral t.a.v. Juda en Jeruzalem. In Jesaja 10 gaat het over heel Israël.

Jesaja 10:20-26

Lezen: Jes. 10:20-26 (HSV 1070)

- Jesaja is een moeilijk boek waarin de beschreven profetie door elkaar heen lopend betrekking heeft op:
  - De tijd van de profeet
  - De tijd van ballingschap en terugkeer
  - Christus
  - De toekomstige eeuw
- Jesaja 10 is onderdeel van Jes. 7 t/m 19. Jesaja profeteert hier ten tijde van 2 Kon. 16. Het is in de dagen van de goddeloze Achaz (net als Hosea). Het is vlak voor de ondergang van Samaria (2 Kon. 17) en de belegering van Jeruzalem (2 Kon. 19) door Sanherib. Jesaja profeteert over dit laatste in Jes. 10.
- De gebeurtenissen m.b.t. Jesaja 10 zijn terug te vinden in Jes. 36, 2 Kon. 19 en 2 Kron. 29-32. Daarnaast biedt Jes. 10 ook een profetisch vergezicht.

Jesaja 10:20-21

- Wanneer is "*Op die dag*"? > Zie vers 12 (**Lezen**) > Herstel van de tempeldienst onder Hizkia + Pascha (vergelijk met het herstel door het werk van Christus bij Zijn eerste komst) > **Lezen:** 2 Kron. 29:1-6+10+24+35b-36 (HSV 653).
- "*de rest van Israël en wie van het huis van Jakob ontkomen zijn...*" > zowel van de 10 als 2 stammen > Samaria was ingenomen en Juda leefde in benauwdheid (2 Kron. 28 > Syrië, Israël, Edom, Filistijnen, Assyrië).
- "*maar zij zullen steunen op de HERE, de Heilige van Israël, in trouw*" > Dit bleek bij het herstel van de tempeldienst en uit wie naar het Pascha kwamen. Eerst vertrouwde men op Assyrië (Israël) en Egypte (Juda, Jes. 36:6). Dit leverde niets op.
- "*Die rest zal terugkeren, de rest van Jakob, naar de sterke God*" > Wie vertrouwt op de HERE, zal behouden worden, maar dit is slechts een rest > **Lezen:** 2 Kron. 30:1+5-12+27 (HSV 655) > Zoals wij ook in de Handelingentijd zien.

Jesaja 10:22-23

- Hier wordt een dag van oordeel en verlossing verkondigd welke in de eerste plaats betrekking heeft op de belegering van Jeruzalem door Sanherib > **Lezen:** Jes. 36:1+13-15+37:1-4 (HSV 1115).
- Ten diepste wijst deze dag ook op de wederkomst van Christus, maar ergens wijst het ook op de verwoesting door Nebukadnezar en Titus (AD 70) > Zie Jes. 11.
- Het aanhalen van dit gedeelte door Paulus in Romeinen is een waarschuwing aan het adres Israël. Zag Paulus wellicht het einde van Jeruzalem aankomen, zoals de Here Jezus al voorspelde?
- Wat betreft de tijd van Hizkia volgde op dit oordeel rust voor rest van de gelovigen > **Lezen:** 2 Kron. 32:22 (HSV 660). Helaas is dit slechts van korte duur > **Lezen:** 2 Kron. 32:25.

Jesaja 10:24-26

- De HEERE stelt Israël gerust, Assyrië zal snel gestraft worden > **Lezen:** Jes. 37:33-38 (HSV 1119) > Komt overeen met 2 Kon. 19:32 e.v. (lett.) en 2 Kron. 32:21 e.v. (beknopt) > Het is een blauwdruk van hoe God Israël verlost.
- Hierbij worden in Jes. 10 als voorbeeld de verlossing van Midian (Richt. 7, Gideon) en Egypte (Exodus) gedaan. Beiden gebeurden door de hand van de HERE > **Lezen:** Richt. 7:2 (HSV 360) + Ex. 14:14 (bij de Schelfzee): *"De HERE zal voor u strijden, en u moet stil zijn."*
- Is dit niet exact de boodschap die Paulus aan Israël in Romeinen wil geven?

Romeinen 9:27-28

- Omdat er maar weinigen van Israël geloven, zullen er maar weinigen behouden worden. Het is slechts een rest. Over het overige deel zal oordeel komen > Zie vers 28, waar letterlijk staat: *'Want een woord voert Hij volledig en snel uit in gerechtigheid, want de Here zal een snel uitgevoerd woord op aarde doen.'* > Heeft overeenkomst met Jes. 28:22 (**Lezen**) (HSV 1101) > Geschreven ten tijde van 2 Kon. 18:17 (zie Jes. 20:1) in de tijd van de belegering door Sanherib.
- Een dergelijk ook wordt ook beschreven in Rom. 2:5-10 (**Lezen**) (HSV 1758).

Romeinen 9:29

Dit vers laat Gods genade zien ondanks Israëls goddeloosheid > **Lezen:** Jes. 1:4-9+18-20 (HSV 1050). Is dit ook niet wat Paulus in Rom. 10:11-13 zegt (**Lezen**)? Hier sluit Rom. 11:25-26 mooi op aan (**Lezen**).

3. Romeinen 9:30-33

Lezen: Rom. 9:30-33

Deze verzen vormen een conclusie op het voorgaande van Romeinen 9:

- v.30 > De volken, eerst niet tot God behorend, mogen op grond van het geloof nu wel tot God behoren.
- v.31 > Israël is bij God uit de gratie, omdat zij slechts op eigen voorwaarden tot God wilden komen.
- v.32-33 > Voor de volken is Christus een reddingsboei, voor Israël een struikelblok.

Vers 30

- *"Wat zullen wij dan zeggen?"* > Paulus gebruikt dit begrip 7x in Romeinen (3:5, 4:1, 6:1, 7:7, 8:31, 9:14, 9:30), verder komt het nergens voor. Hij gebruikt dit altijd om een denkfout bij zijn lezers aan de kaak te stellen of om duidelijk stelling te nemen. In dit vers gaat het om het laatste.
- *"heidenen"* > Zonder lidwoord, dus volken in het algemeen en niet hoofd voor hoofd. De volken kenden van nature de wet niet en zochten God niet, toch waren er uitzonderingen onder hen die God dienden en zochten > **Lezen:** Rom. 2:14-15, vgl. met Rom. 2:27 + 11:24). Toch konden zij, evenals de Joden onder het oude verbond, nooit aan Gods rechtseis voldoen > **Lezen:** Rom. 3:9b-11. Allen hebben het verlossende werk van Christus nodig > **Lezen:** Rom. 3:21-24.
- Voorgaande komt terug in Rom. 9:30b > *"gerechtigheid die echter uit geloof is."* > Hiermee wordt het eigen geloof bedoeld. Het eigen geloof legt de nadruk op de eigen keuze verantwoordelijkheid > werken of geloven? Het eigen geloof haakt in op het geloof van Christus, waardoor men behouden wordt.

- De volken jaagden (fanatiek nastreven, als op de renbaan) de gerechtigheid niet na, maar toen deze hen aangeboden werd, grepen zij deze wel vast. Dit in tegenstelling tot Israël, dat wel jaagde, maar Gods reddingsboei niet greep. Zij wilden zichzelf redden, maar verdronken uiteindelijk omdat zij de molensteen van de wet niet los konden laten > Zie Petrus over het meer (Mat. 14:22 e.v.).
- Nog even naar het najagen en vastgrijpen, beide woorden komen ook in Filip. 3:12 voor (**Lezen**) (HSV 1833) > Het gaat hier niet om jagen *naar* gerechtigheid, maar om jagen *uit* gerechtigheid. Israël is aan het eerste niet toegekomen, komen wij wel aan het tweede toe?